

bi ustavili državi Bolivija in Paragvaj medsebojne sovražnosti radi ozemlja Gran Chaco, se je zastoj trudilo Društvo narodov in več drugih ameriških držav. Paragvajski vojni minister je izjavil, da je po njegovi cenitvi od izbruha vojne med Bolivijo in Paragvajem padlo ali bilo ujetih 1850 paragvajskih in do 3000 bolivijskih vojakov. — Nad 20.000 mož bolivijskih in paragvajskih čet se pripravlja v odseku Savedre na odločilno bitko, ki naj bi dokončala dolgotrajni spor. Bolivijci so začasno ustavili paragvajsko ofenzivo na zapadu. Fronte se na obeh straneh ojačujejo z rezervami. Do odločilne bitke ima priti v najkrajšem času. V zadnjih dneh so se vršili manjši spopadi, ki pa so zahtevali kljub temu mnogo mrtvih in ranjencev. Vsi so skoro obležali na bojišču, ne da bi bilo poskrbljeno za njihovo odstranitev. Bolivijske čete so se zakopale in so odločene zavrniti napad sovražne pehote. Odkar so se paragvajske čete polastile pred tedni trdnjave Boqueron, nimajo več znamenovit posebnih uspehov. Njihovi voditelji so sedaj odločeni, da izvedejo odločilen napad na sovražne postojanke. Bolivijci hočejo zastaviti vse sile za uspešen odpor. Boji za Gran Chaco trajajo sedaj že šest mesecev.

Sv. oče proti znižanju delavskih plač.

Ameriški delavci so letos bili v Rimu, kjer so bili sprejeti od sv. Očeta. Časniki v Evropi so o obisku teh delavcev v Rimu dosti poročali. Prinesli so tudi vest o sprejemu zastopnikov ameriškega delavstva pri papežu. O podrobnostih tega sprejema in o besedah, ki jih je pri tej priliki Sv. Oče spregovoril delavcem, pa evropski časniki doslej niso poročali. To so storili sedaj ameriški listi, ko so se delavci vrnili v Ameriko, in sicer v mestu Denver in Detroit. Delavci pripovedujejo v listih, da jih je papež Pij XI. sprejel z očetovsko ljubeznivostjo. Pokazal je veliko poznanje socialnih razmer po svetu, posebej v Ameriki. V svojem nagovoru se je tudi dotaknil znižanja delavskih plač. Izjavil je za protit temu, da bi se delavcem znižale plače, ker je vsak delavec vreden plačila, in sicer takega, ki zadostuje za njega in njegovo družino. Ako se ponekod govori, da bi znižanje delavskih plač bilo gospodarstvu v korist, je o tem rekel Sv. Oče, da to ni resnično. Čim bolj se delavcem znižujejo plače, tem bolj pada pri njih kupna zmožnost in tem večji je beg od kupovanja. Če pokažejo posedujoči krogi in zlasti katoliški, pripravljenost za žrtve, jim bodo delavci to nagradili, ker delavci, če imajo primerne plače, radi kupujejo ter dajejo svoje prihranke gospodarstvu na razpolago. Sv. Oče je opozoril na to, da vlada v vseh državah ista bolezen: zmanjšana kupna zmožnost širokih množic. Če bi se pla-

če še dalje znižale, bi to imelo katastrofalne učinke. Ljubezen do bližnjega in požrtvovalnost bosta kmalu dovedli do spoznanja, da mnogotera žrtev dobi sčasoma svoje plačilo. Ker ljudje tega ne uvidijo ali nočejo uvideti, se gospodarska kriza tako dolgo ne da rešiti.

*

Za zedinjenje z Rimom. Angleški list »Daily Express« je prinesel v prvi polovici meseca novembra oklic, podpisan od 50 uglednih mož anglikanskega razumnštva, za zedinjenje s katoliško Cerkvijo. Ta oklic je vzbudil v javnosti veliko pozornost, ker z resnobno odkritosrčnostjo graja nedostatke v anglikanski cerkvi, ki je kakor znano protestantska. Edin izhod iz prepada, v katerem se sedaj nahaja angleški protestantizem, je združitev z Rimom. Podpisali so ta oklic možje, ki po večini pripadajo tisti struji v anglikanski cerkvi, ki se imenuje ritualistična, ker uvaja in posnema obrede katoliške Cerkve. Ta struja se je počela v vseučiliškem mestu Oksfordu in zato se imenuje oksfordski pokret, ki je začel delovati v tridesetih letih preteklega stoletja. Drugo leto bo stoletnica tega pokreta. To gibanje ima za cilj preosnovo anglikanske cerkve na podlagi nauk in ustanov praksiščanstva. Precejšnje število mož, ki so bili početniki tega pokreta, je stopilo v katoliško Cerkve, med njimi slavní kardinal Newman. Drugi pa so ostali v anglikanski cerkvi, kjer so ustanovili strujo, ki se približuje katoliški Cerkvi. — Druga, številčno močnejša struja v anglikanski cerkvi pa je napredno-liberalna. Zanimivo je, da so ta oklic za zedinjenje s katoliško Cerkvijo podpisali ne samo laiki (svetne osebe), marveč tudi anglikanski škof Viktor Seymour in drugi angleški cerkveni dostojanstveniki iz Londona in drugih mest in tudi dva anglikanska redovnika.

Med katoličani vera, med protestanti nevera. Boljševiki širijo iz Rusije brezbožne letake, spise in knjižice med delavstvom v Angliji. Poglavarji boljševizma so si v svesti, da se njihove težnje ne morejo uresničiti med ljudmi, ki še imajo kaj vere, vsaj v svojem srcu. Zato jim hočejo zadnjo koreninco vere izrvati iz srca. Voditelji komunizma na Angleškem so pripravljeni, da bodo moskovsko brezbožniško agitacijo med angleškim delavstvom in zlasti med mladino podpirali na vso moč ter z njo sodelovali z vsemi sredstvi. V načrtu imajo prireditve narodnega brezbožniškega kongresa v Londonu. Kolikor se da razbrati iz dosedanjih poročil, ima ta agitacija dosti uspeha med delavci in mladino protestantske vere. Ta vera se je vprav tako kakor pravoslavna na Ruskem izkazala za ne dovolj odporno zoper brezbožniško agitacijo. Drugačne, in sicer boljše so razmere med angleškimi katoliki. Angleški katolicizem raste po številu članov: leta 1829 je bilo na Angleškem samo 60.000 katoličanov, sedaj jih je pa že preko 2½ milijona. Raste pa tudi po notranjem duhu, ki prešinja katoličane v življenjskem udejstvovanju. Angleški katolicizem je vzrastel v borbi ter

se v njej ojeklenil. Velika je njegova odpornost zoper strupene bacile sedanjega časa: zoper laži-svobodomiselstvo meščanskega liberalizma in zoper brezbožstvo socializma in komunizma. Katolicizem na Angleškem čaka še velika naloga: rešiti vero in krščansko civilizacijo v Angliji.

»Jutro« je v svoji številki dne 25. novembra zajahalo konjička ter meneč, da trdno sedi v sedlu, lomi kopja zoper separatiste, izdajalce itd. Zdi se, da je ta borba podobna borbi proti veterinim mlinom. Če pa bi v tej borbi konjičku zmanjkalo hrane, mu je svetovati, da se konjiček vrne v uredništvo »Jutra« ter tamkaj začne brskati po predalih »Jutrovega« letnika 1928. Tamkaj je najti dovolj hraniva in gradiva zoper separatiste itd. Kar je pisalo »Jutro« l. 1928 in kar piše danes, si je med seboj tako podobno kakor dan in noč. Sedaj pa, konjiček, le pogumno naprej!

Kako so peli naši pradedi pred 400 leti? Razen visoko kulturnih narodov, ki so že v srednjem veku gojili umetno petje in godbo in tako od roda do roda prenašali pesmi iz davnih stoletij, je le malokatero ljudstvo rešilo svoje prastare bodisi posvetne bodisi cerkvene pesmi v novejšo dobo. Tako tudi mi Slovenci. Kdo pa je poznal takrat note, ko še niti graščaki niso znali brati! Kako stare so naše narodne pesmi in kako daleč nazaj gre njih začetek, ne vemo. Pač pa znamo za nekatere cerkvene pesmi, koliko so stare in kako so se pele. Kako torej? Na to vprašanje bo odgovorila dne 7. decembra, na predvečer Marijinega praznika, Glasbena Matica v Mariboru, ko bo v frančiškanski cerkvi zapela okrog 400 let stare slovenske, češke, poljske in drugonarodne cerkvene pesmi. Najstarejša je iz leta 1539, druge iz let 1550 do 1678. Nekaj pesmi je tudi mlajših, kakor n. pr.: »Večerna molitev« od Francoza Gounoda in »Te Deum« od Verdija. Čisto nova pa ni nobena. K Verdijevemu »Te Deum«, ki se tudi poje v slovenskem jeziku, naj bo pripomnjeno, da se poje osmeroglasno, ravnotako Kastelčeva »Češčena si, Marija.« V to svrho je Matičin zbor, ki šteje 98 izvršujočih članov, razdeljen v dva zbora, ki vsak zase in vendar skupno odpojeta to veličastno in nepopisno lepo cerkveno skladbo. Kdor se iz okolice Maribora, posebno organisti in cerkveni pevci, ta dan mudi v mestu, naj ne zamudi te redke prilike in idi poslušat. Cene so tako nizke, da si pač vsak lahko privošči ta redek koncertni užitek.

Zahvala »Slovenskemu gospodarju«. Podpisana Marija Pečar, posestnica v Trnovljah, se javno zahvaljuje upravi »Slovenskega gospodarja« za podporo 1000 Din, katera se mi je izplačala kot pogorelki cele domačije in celoletni naročnici lista »Slovenski gospodar.« — V Trnovljah, dne 19. novembra 1932. Marija Pečar, posestnica.

Velika vlomilska družba pod ključem mariborskega okrožnega sodišča. Mariborsko okrožno sodišče vodi preiskavo proti 38 osumljencem, katerim se očitajo 42 zločinov, ki so bili zagrešeni po Mariboru in bližnji okolici.

70letnico je slavil pri Sv. Jakobu v Slov. goricah tamošnji ugledni posestnik, občinski odbornik in predsednik konkurenčnega odbora g. Dom. Peklar. Še v zdravju in delu naprej!

Oče ubil sina. V družini Fideršek v vasi Popovci, občina Zgornja Pristava pri Ptuj, je došlo do prepira med očetom in sinom. Jernej Fideršek je zabol del svojega sina Jakoba z ostrim železom s tako silo, da mu je izbil levo oko in mu poškodoval možgane. Nezvestnega sina so prevažali v ptujsko bolnico, kjer je podlegel smrtonosni poškodbi.

Vlomilci obiskali pri belem dnevu kmeta. Pri belem dnevu je bilo vlomljeno od neznancev v stanovanje posestnika Martina Špraha, Dešna, občina Sv. Trojica v Halozah. Lopovi so prišli v stanovanje skozi podstrešje in odnesli iz razbite omare 300 Din. Vlom je bil mogoč, ker so bili domači zaposleni na polju.

Smrtna žrtev napada. Zadnjič smo beležili žalostno vest napada s sabljo na štiri mirno se vračujoče fante na cesti Dolič-Levanjce pri Ptuj. Pri tem napadu je bil najhujše poškodovan Josip Horvat, 35letni posestniški sin iz Levanjcev. Surovina mu je z enim zabodljajem v trebuh devetkrat prerezal čreva. Horvata so v obupnem stanju prepeljali v bolnico v Ptuj, kjer je umrl. Bil je miren kmečki fant, ki bi naj bil po novem letu prevzel domačo posest in se oženil.

Radi uboja šest let robije. 23letni delavec Anton Senger s Plitviškega vrha pri Gornji Radgoni je udaril 2. oktobra Kotnika z nožem za cepljenje v sence, mu prebil lobanjsko kost in je udarjen kljub zdravniški pomoči drugi dan za tem umrl. Senger je kuhal na Kotnika jezo, ker ga je spravil slednji iz hiše posestnice Kristine Rajber, kjer je prodajal sitnosti. Senger je pričakal Kotnika zunaj hiše in ga napadel z vratio. Mariborski senat je prisodil ubijalcu Sengerju 22. novembra vključno izgovoru s silobranom 6 let robije, trajno zgubo častnih pravic in plačilo 100 Din mesečno vdovi po ubitem Kotniku.

Smrtna žrtev kolesarske nesreče. 27letni pekovski pomočnik Alojzij Kolarič iz Jirsovcv se je peljal na kolesu od Sv. Urbana pri Ptuj. Med vožnjo je srečal voz, konji so se pri izogibanju splašili in planili naravnost v kolesarja. Kolarič se je pri tej priliki tako poškodoval, da je te dni umrl na posledicah poškodbe.

Skrajna drznost ciganskih vlomilcev. V Rogaševcih v Prekmurju je došlo do skrajno drznega poskusa vloma v tamošnje Rosenbergovo trgovino, ki je v bližini orožniške postaje. Vlomilci, ki so bili skoro gotovo cigani, so postavili s samokresi oborožene straže in eno celo pred vrata hiše, v kateri so nastanjeni žandarji. Ko je bilo vse zastraženo in presenečenje izključeno, so vlomili v zgoraj omenjeno trgovino, iz

kateri so znosili blago na cesto in ga pripravili, da ga odnesejo. Baš v zadnjih trenutkih je opazil tolovajsko početje vaški kovač, ki je poklical orožniškega narednika, ki stanuje nekoliko proč od postaje, ki je bila zastražena. Narednik je začel pogon za vlomilci, ki so zbežali v noč in krili beg s streli, ki v temi niso zadeli. Vsi, ki so se udeležili lova na lopove, trdijo, da gre za sedemčlansko cigansko tolpo, ki mora biti dobro organizirana. Ako bi bil ta vlom uspel, bi bil Rosenberg oškodovan za 20.000 Din.

Posrečen vlom v trgovino. Ciganska tolpa je vlomila v noči skozi izložbeno okno v Cipotovo trgovino v Gornji Lendavi. Vlomilci so dnesli raznega blaga za dobrih 10.000 Din.

Prijeta vlomilska banda. V zgoraj-nih dveh vesteh poročamo o vlovu v Cipotovo trgovino v Gor. Lendavi in o dobro organiziranem nočnem obisku Rosenbergove prodajalne v Rogaševcih. Kmalu po obeh vlovih so prijeli orožniki sedemčlansko družbo ciganov iz Vadarcev in Pečoč, ki so priznali oba zgorajna vloma.

Vlomljeno je bilo v viničarijo Adele Košir pri Sv. Barbari v Halozah. Od neznancev povzročena škoda znaša 1 tisoč Din.

Mladinska hudobija. V Ptuj na Ljutomerski cesti so vrgli nerazsodni fantini na električni vod žico, vsled tega je žica pregorela, padla na tla in na žico z visoke napetosti je stopila ob priliki sejma v Ptuj krava posestnika Štefana Peršuha iz Preterja. Tok je kravo ubil, dve drugi kravi so še spravili k zavesti.

Železničar se ponesrečil. Smrt si je izbrala kot svojo žrtev predzadnjo nedeljo v Rogaški Slatini v najlepši mladostni dobi Alojzija Munda, ki je bil rojen pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Rajni je služboval že več let pri železnici v Rogatecu. Ko je usodnega dne v Rogaški Slatini spajal vagone, je odskočil v napačno stran in prišel tako med kolodvorsko rampo in vagon, ki sta mu y nekaj trenutkih popolnoma zdrobila prsni koš. Nezvestnega so ga tovariši prenesli v čakalnico, kjer je po prejeti injekciji prišel sicer zopet k zavesti, a že čez nekaj minut s klicem: »Jezus in Marija!« izdihnil. Pokopali so ga v Rogaški Slatini. Počivaj sladko, dragi Lojze!

Schichtov Radion pere sam!

Hudobija in neprevidnost. Z gasilskega občnega zbora v Št. Janžu na Vinski gori so se vračali odposlanci gasilskih društev Šaleške doline na vozu proti Velenju. Pastirji, ki so pasli ob cesti, so pognali iz hudobije in mladostne neprevidnosti konjem pod noge goreče snope slame. Živali sta se splašili, voz se je prevrnil in pri padcu sta se poškodovala dva potnika.

Gospodarsko poslopje je pogorelo dne 22. novembra posestniku Martinu Ratajcu, po dom. Pograbeju, na Stopčah v župniji Št. Jurij ob južni žel. Iz gorečega hleva so komaj rešili živino ter svinje iz poleg stoječega svinjaka. Zgorelo je vse žito, krma, stroji, en voz in razno drugo orodje. Škoda znaša 30 tisoč dinarjev in ni niti na pol krita z zavarovalnino.

Dvojni vlom. V noči na 22. november je bilo vlomljeno od neznancev v trafiko g. Podlunška v Hrastniku in odnešenih tobačnih izdelkov za 1500 Din. Isti zlikovci so odnesli istotam trgovki Jelici Kočevar iz prodajalne manufakture za 2000 Din.

Obsodba ponarejevalske družbe. Ljubljanski senat se je pečal dne 25. t. m. z razsodbo v ponarejevalskem procesu. Obtožnica dolži Ivana Selana, 30letnega posestnika in župana v Suhadolah pri Kamniku, da je ponarejal letos od maja do julija doma 100- in 1000-dinarske bankovce in jih spravljaj po sokrivcih v promet. Selan je že bil enkrat obtožen ponarejanja, pa ga je tedajna porota oprostila. Tokrat je bil obsojen na 14 mesecev robije, 8 njegovih sokrivcev pa od 5 mesecev do dveh let.

Tesar se ubil. Tesar Ivan Grabner, uslužben pri ljubljanski stavbeni tvrdki inženjerja Dedeka, je bil zaposlen v noči 24. pri novi stavbi Delavskega doma v Ljubljani. V temi je padel globoko in tako nesrečno, da si je prebil lobanjo in kmalu nato umrl v bolnici.

Kap je zadela smrtno, ko je jedel za predjužnik gulaš v Petričevi gostilni v Ljubljani, tesarja Jerneja Hočevarja, doma iz Spodnje Hrušice.

Ves vlomilski trud zaman! V noči 23. novembra so obiskali prav izvežbani vlomilci pisarno bratovske skladišnice v Dvoršakovi ulici v Ljubljani. Navrtali so s težavo veliko blagajno znamke »Wertheim«, v kateri pa niso dobili nobene gotovine. V blagajni so bile le

vinkulirane hranilne knjižice, ki so bile za lopove plen brez vsake vrednosti, radi tega se jih tudi niso dotaknili.

Junaška gospa. Dne 24. novembra ob 10. uri dopoldne je bila zaposlena gospa lastnika pražarne v Rožni dolini v Ljubljani Filipa Šibenika pri blagajni. Naenkrat jo je zagrabil od zadej za vrat z desnico gologlav 22letni potepuh in s prosto levico je segel v blagajno. Gospa je tiščala vrata na blagajni, da bi jih zaprla, a se je slednjič le morala udati prehudemu pritisku. Izpustila je vrata, zagrabila steklenico, ki je bila v blagajni in lopnila z vso silo napadalca po glavi. Udarec je tako preseletil lopova, da je urno zbežal — brez plena.

Vlom v trgovino skozi strop. Špecijskega trgovca Lojzeta Lavrenčiča v Cerknici na Kranjskem so obiskali vlomilci skozi strop na podstrešju. Skozi odprtino na dilah so prišli v prvo nadstropje in od tamkaj v trgovino, iz katere so odnesli nekaj tisočakov in raznega blaga.

Neustrašenost ga je rešila. Lesni trgovec iz kranjske Cerknice se je peljal na vozu proti Kočevju. Ko zavije cesta skozi gozd med vasmi Travniki in Draga, sta skočila proti vozu dva našemljena moška in zahtevala denar. Trgovec je obdržal pri drznem napadu toliko samozavesti, da je potegnil revolver in s strelji prepodil lopova.

Požar je povzročil 30.000 Din škode v strojni in vodni žagi v Zalogu na kranjskem.

Azil (pribežališče) za tuberkulozne v Mariboru. Letos je slavila Protituberkulozna liga v Mariboru desetletnico svojega plodonosnega delovanja. Velike so zasluge, ki si jih je pridobila ta važna človekoljubna organizacija v tem razdobju za pobijanje jetike. Za svoje drugo desetletje si je liga nadela veliko terplemenito nalogo: Radi težkih socialnih in gospodarskih razmer, v katerih žive baš siromašni bolniki, hoče liga zgraditi azil za tuberkulozne in apelirati na najširšo javnost, da po svojih močeh podpre to človekoljubno akcijo, ki bo našemu mestu v čast in ponos. V soglasju in ob podpori društva hišnih posestnikov in društva najemnikov v Mariboru bo liga pobirala od vsakega najemnika enodinarski prostovoljni mesečni prispevek, ki ga bodo prevzemali lišni gospodarji ob priliki pobiranja najemnine in seveda tudi sami prispevali k akciji. Tej svrhi bodo služile posebne pole. Protituberkulozna liga se nadeja, da bo vsakdo radevolje podpiral to človekoljubno stremljenje in po svojih močeh prispeval k čim hitrejšemu in lepšemu uspehu akcije.

Skrajna drznost na smrt obsojenega sedemkratnega morilca. V Linzu v Avstriji je imelo tamošnje sodišče precej opravka s 45letnim mesarjem Francem Leitgöbom, ki je po lastnem priznanju umoril in oropal sedem žensk. Porotno sodišče je obsodilo popolno propalico dne 23. novembra na dosmrtno ječo. Ko so peljali pazniki po razglasenju obsodbe Leitgöba iz sodne dvorane na hodnik, se jim je orjak iztrgal, odprl okno in skočil s prevega nadstropja na cesto med presenečene ljudske množice. Na tleh se je koj pobral in bežal dalje. Komaj in komaj se je posrečilo stražniku, da je begunca pograbil ter

ga spravil po hudem boju s pomočjo več policistov nazaj v ječo.

Novi zdravnik med. dr. Karol Sabadoš, bivši sekundarij zdravilišča za pljučne bolezni v Hochzirl, je te dni otvoril svojo ordinacijo kot praktični zdravnik v hiši: Maribor, Gosposka ulica 52. Ordinira od 9. do 11. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne. 1263

Specialist za kirurgijo dr. Černič Mirko, šef kir. odd. drž. bolnice, ordinira od 14.—16. ure (razven nedeljo in praznikov) v Ljubljani, Knafljeva 10 II, tel. 29—42. Zdravilni aparati: višinsko sonce, diatermija, tonisator, žarnica »Halas«, enterocleaner, »Radium-emanator«.

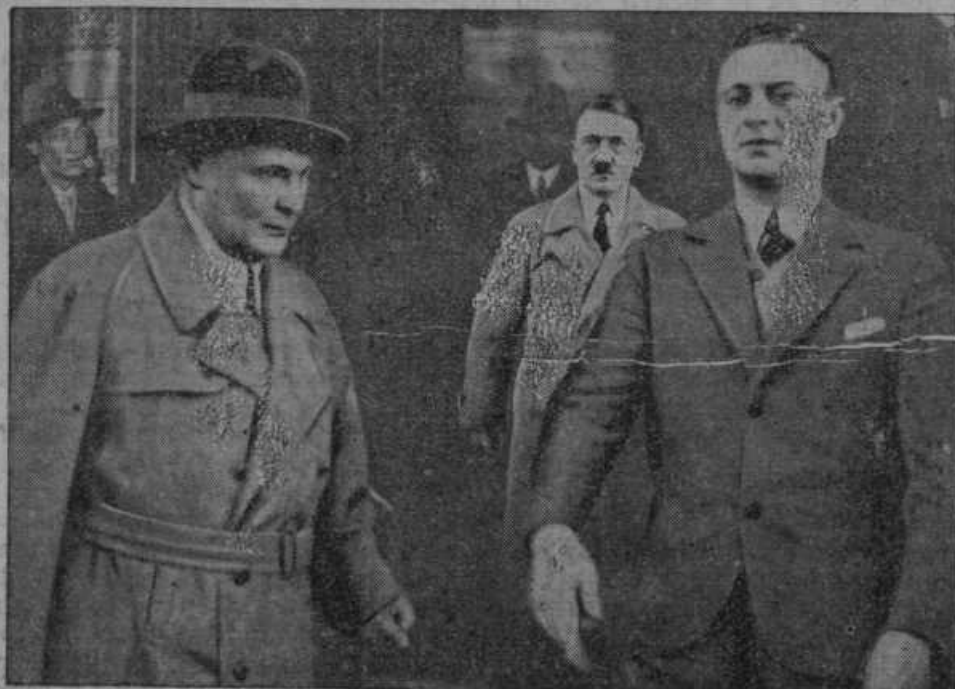
Mi vemo, da za Vaše pridelke skoro nič ne dobite. Zato Vam tudi mi damo blago za ceno, ki je primerna Vašim dohodkom. Pridite v Maribor, Gosposka ulica 10, k **Antonu Macunu**, in se tam prepričajte. Samo eden primer Vam dam in to je: Moška suknena obleka Din 189, moško zimsko suknjo (štucer) D 240, ženski plašč 340 Din itd. 1119

Revmatiki, kateri vporabljajo za pomirjenje bolečin Fellerjev Elsafluid, Vam lahko povedo, kako so zadovoljni s tem domačim sredstvom in kozmetikom, ki se je obneslo skozi 35 let. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 58 D brez daljnjih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.

Moška obleka iz močnega, lepo vzorčastega zimskega ševjota samo Din 240.—. Tovarna oblek, Stermecki. 1195

Sprevodnik dunajskega tramvaja Fr. Sailer je postal doktor prava.

Vodja nemških narodnih socialstov Hitler (zadej stopi pri vratih) na potu k predsedniku Hindenburgu, ki pa ni sprejel Hitlerjevih pogojev za sestavo nove nemške vlade. Hitlerja spremljata stotnik Göring (levo) in A. Rosenberg (desno).

Grozote orkana.

Kakor smo poročali, je divjal 10. novembra t. l. po srednjeameriških otokih in ob obali države Njujork silovit orkan. Vremenska nesreča je zahtevala na tisoče človeških žrtev, porušila družinam hiše ter razdejala domove v tolikem številu, da se materijalna škoda sploh ne da niti preceniti. Od vseh opustošenih otokov in krajev je največ trpel vsled orkana otok Kuba. Vseh posameznosti orkanske nesreče, ki je zadela Kubo, sploh ni mogoče opisati. Eno poročilo podi drugega, vsak opis prekaša naslednjega glede strahote. Najhujše na nesreči niso stotine trupel, ki še danes visijo z vrhov dreves, ker še niso utegnili vseh žrtev zakopati, tudi ne razvaline pred orkanom tako cvetoče kubanske pokrajine Camaguei, niti ne številni otroci, ki še danes kakor ob pamet blodijo okrog ter iščejo svoje starše. Smrt je prepotovala otok in njenim stopinjam sledi sedaj — kuga! Se ne da več prikriti, da je priključilo toliko nepokopanih trupel, ki gnijejo v veliki vročini na prostem, črno kugo. V očigled tej grozni uničevalki so brez moči zdravniki. Bogznaj, če ne bo žetev črne smrti hujša in izdatnejša, nego je bilo vsestransko uničenje orkana.

Tako zgleda na Kubi sedajnost. Kdo se zamore zamisliti v ure razsajanja strahovitega viharja? Dosedaj so našli daleč proč od obali v notrajnosti otoka 175 trupel, ki so bila grozno razgrizena, kakor bi jih bil kedo razcefal z žago. Na morju preizkušeni pomorščaki so spoznali takoj te rane, katere so povzročili morski volkovi. Orkan je dvignil morske valove 6 m visoko, jih vrgel v pokrajino Camaguei 8 km daleč v notrajnost in to je prineslo smrt v dvojni podobi. Trenutno dvignjeno in vrženo valovje je prineslo seboj morske volkove, ki so našli dovolj plena. Dosedaj so našli 175 žrtev in ostankov požrešnosti teh rib roparic. Morski